

M A R I A O G P E T E R · 7 . F E B R U A R 2 0 0 4

Maria og Peters bryllup

SANKT PETRI KIRKEN · 7. FEBRUAR 2004 · KL. 13.00
VIELSE AF PROVST GERT BLAK MOGENSEN

Efter vielsen er der reception med eventyrlig kage
i den historiske Chr. V Saal – akkompagneret af
springende bryllupspropper.

I blev skabt som mand og kvinde

1. I blev skabt som mand og kvinde af den samme skaberhånd, I fik sang og sol i sinde, optændt af den samme ånd, ja-tak har I begge sagt til den gave, Gud har rakt.
2. Hver sin krop og hver sin gåde I fik også hvert sit sind. Denne forskel er en nåde, li'som regn og sol og vind, intet svælg er Gud for bredt han kan gøre to til ét.
3. Egen byrde skal I bære, så den anden slipper fri, men er byrderne for svære, skal I stå hinanden bi, den, som intet bærer på, visner som det golde strå.
4. I sit billede han os skabte, han kom selv i kød og blod, han, som tar imod fortabte, han gør al vor uret god, han, som ingen støder bort, lægge selv sit sind i vort!
5. Han, som i det høje troner, leder hjerterne til tro, Gud kan mellem millioner finde og forene to, to, der vandrer hver for sig, kan han lede samme vej.
6. Derfor pris ham, mand og kvinde, underet med jer er sket, kærlighed kan sammen binde, så I blir fuldkommen ét, kærlighed gør intet halvt, håber og udholder alt.

Komponist: Gaunlett 1849

Tekst: Johannes Johansen 1978

Det er så yndigt at følges ad

1. Det er så yndigt at følges ad for to, som gerne vil sammen være, da er med glæden man dobbelt glad og halvt om sorgen så tung at bære; ja, det er gammen at rejse sammen, når fjederhammen er kærlighed, er kærlighed.
2. Det er så hyggeligt allensteds, hvor små og store har ét i sinde, og det, som drager de store læs, i hjertekamret er inderst inde; ja, det er gammen at holde sammen, når ja og amen er hjertets sprog, er hjertets sprog.
3. Det er så herligt at stole på: vi har en Herre, som alting mægter, han os ej glemmer, når vi er grå, hans nåde rækker til tusind slægter; ja, det er gammen, at alle sammen er ja og amen Guds nådes ord, Guds nådes ord.
4. Det er vemodigt at skilles ad for dem, som gerne vil sammen være, men, Gud ske lov! i vor Herres stad for evig samles de hjertenskære; ja, det er gammen at leve sammen, hvor ja og amen er kærlighed, er kærlighed.
5. Hvert ægtepar, som med kærlighed i Jesu navn holder bryllupsgilde, skønt alt i verden går op og ned, skal finde tidlig og finde silde: det er dog gammen at sidde sammen, hvor arneflammen er kærlighed, er kærlighed.

Komponist: C. E. F. Weyse 1833

Tekst: N. F. S. Grundtvig 1855

Jeg ved en blomst så favr og fin

1. Jeg ved en blomst så favr og fin,
dens duft gør hjerter glade,
dens saft er som den klare vin,
så liflig fin,
som rosens er dens blade.
2. Den favre blomst er kærlighed,
et kunstværk af Guds finger,
den vokser op, før støv det ved,
i lønlighed,
til dejlig den udspringer.
3. Den vokser vildt dog kun på jord,
undtagen i Guds Eden,
kun der, ved livets flod, den gror
og står i flor
med duft for evigheden.
4. Ved brudeblus i Jesu navn
dog gode råd vi finde,
thi Paradis er i hans favn:
sin fødestavn
skal blomsten atter vinde.
5. Velsignelsen af Jesu mund,
hvor kærlighed er inde,
omplanter i en salig stund
på hellig grund
den blomst hos mand og kvinde.
6. De to da vorder ét på ny
ved kærligheds vidunder,
som kun forklares over sky,
hvor lysets by
på kærlighed sig grunder.

*Komponist: A. P. Berggreen 1852
Tekst: N. F. S. Grundtvig 1843*

